

عنوان مقاله:

مقایسه آسیب های عملکردی اندام فوقانی، کیفیت زندگی و سلامت عمومی نظامیان کاربر ایستگاههای تدرستی و نظامیان غیرورزشکار

محل انتشار:

مجله طب نظامی، دوره 15، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندها:

ابراهیم علی دوست قهرخی - دانشگاه تهران

وحید خدابی استیار - تربیت معلم تهران

خاطره تکینیک - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف، مقایسه آسیب های عملکردی اندام فوقانی، کیفیت زندگی و سلامت عمومی نظامیان کاربر ایستگاه های تدرستی و نظامیان غیرورزشکار با تأکید بر طبقه بندی آسیب های عملکردی اندام فوقانی انجام شد. روش ها: این مطالعه توصیفی- مقطعي در سال ۱۳۹۰ روی ۱۲۰ نفر مرد عضو رسمي ارگان نظامی کشور شامل ۶۰ نفر کاربر ایستگاه تدرستی و ۶۰ نفر غیر ورزشکار) که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند، انجام شد. ابزار جمع آوری اطلاعات شامل چهار پرسشنامه اطلاعات جمعیت شناختی، کیفیت زندگی (SF-36)، سلامت عمومی (GHQ-28) و پرسشنامه بومی سازی شده آسیب های عملکردی اندام فوقانی (DASH-38) بود. داده ها با نرم افزار SPSS ۱۷ به کمک آزمون های T آماری تحلیل و مقایسه شد. یافته ها: میانگین سنی در گروه ورزشکار و غیر ورزشکار به ترتیب $29/69 \pm 95/6$ و $24/70 \pm 41/7$ و $81/35 \pm 0/3$ و $22/36 \pm 11/3$ سال بود. میانگین وزن در گروه ورزشکار و غیرورزشکار به ترتیب $74/70 \pm 41/7$ و $74/70 \pm 41/7$ کیلوگرم بود. گروه نظامیان کاربر ایستگاه تدرستی نسبت به نظامیان غیر ورزشکار از کیفیت زندگی و سلامت عمومی بالاتری برخوردار بودند و میزان آسیب های عملکردی اندام فوقانی در نظامیان کاربر ایستگاه تدرستی به طور معنی داری پایین تر بود ($p < 0.05$). نتیجه گیری: استفاده از ایستگاه های تدرستی موجب افزایش کیفیت زندگی، سلامت عمومی و کاهش میزان آسیب های عملکردی اندام فوقانی در نظامیان می گردد. بنابراین گنجاندن تمرینات ورزشی در برنامه های روزمره نظامیان ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، سلامت عمومی، آسیب عملکردی، ایستگاه تدرستی، نظامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1735522>